

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ BEST PRACTICE

การพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย
ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม

โดย นางอารยา ศรีอาจ
ครูผู้สอน แผนกปฐมวัย
โรงเรียนเซนต์พอลหนองคาย

คำนำ

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ด้านการจัดกิจกรรมเรียนรู้ เป็นรูปแบบที่ใช้การจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนเซนต์พอลหนองคาย ได้สนับสนุนให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาเทคนิคการสอนเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีต่อเด็กปฐมวัย ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรม จะช่วยให้เด็กปฐมวัยคิดอย่างมีเหตุมีผล และสามารถคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม จะเป็นประโยชน์และเป็นแบบอย่างให้กับบุคลากรครูในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับชั้นต่าง ๆ ต่อไป

ผู้จัดทำ

นางอารยา ศรีอาจ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
ชื่อผลงาน	1
ความสำคัญของนวัตกรรม	1
ความเป็นมาและสภาพของปัญหา	1
แนวทางการแก้ไขปัญหา	1
กรอบแนวคิดในการพัฒนา	2
ประโยชน์และความสำคัญ	2
กระบวนการพัฒนานวัตกรรม	2
วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา	2
หลักการ ทฤษฎี แนวคิดในการพัฒนา	3
การออกแบบและแนวทางการพัฒนา	4
การมีส่วนร่วมในการพัฒนา	5
การนำไปใช้	5
การประเมินและการปรับปรุง	6
ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามนวัตกรรม	6
ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาและผู้บริหาร	6
ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน	8
ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	9
การขยายผล/การใช้นวัตกรรมการศึกษา	10
ภาคผนวก	

การเขียนรายงานนวัตกรรม/วิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)

ภายใต้โครงการ Innovation For Thai Education (IFTE) นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566

ชื่อผลงาน (Best Practice) การพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม

ชื่อ-สกุล นางอารยา ศรอาจ

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

สถานศึกษา/หน่วยงาน โรงเรียนเซนต์ปอลหนองคาย

สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย

เบอร์โทรศัพท์เคลื่อนที่ 093 – 135 – 7281

ประเภท ☐ การบริหารจัดการศึกษา

☒ การจัดการเรียนรู้

ระดับ ☒ ปฐมวัย

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษา

☐ การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

1. ความสำคัญของนวัตกรรม

1.1 ความเป็นมาและสภาพของปัญหา

ในปัจจุบันการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยมุ่งเน้นในด้านการเตรียมความพร้อม เพื่อนำไปสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นทักษะภาษา การคิดวิเคราะห์ ต่างเป็นเป้าหมายที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการ โดยไม่ได้คำนึงถึงทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

สำหรับเด็กปฐมวัยแล้วนับเป็นก้าวแรกของการเข้าสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น หากการจัดประสบการณ์ได้สอดแทรกสิ่งที่เรียกว่าคุณธรรมเป็นรากฐาน จะทำให้เด็กปฐมวัยก้าวเดินไปได้อย่างมั่นคง และเป็นไปตามพัฒนาการ 4 ด้านของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม ด้านร่างกายและด้านสติปัญญา

1.2 แนวทางการแก้ไขปัญห

การจัดประสบการณ์ในเด็กปฐมวัย คือ การเตรียมความพร้อม โดยครูผู้สอนมีการใช้สื่ออย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น ภาพ เสียง แบบจำลอง และสิ่งของที่อยู่จริงในชีวิตประจำวัน เช่น ผักผลไม้ ข้าวของเครื่องใช้ เสื้อผ้า อาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น นอกจากสื่อที่กล่าวมาข้างต้น การจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย ยังต้องอาศัยเทคนิคพิเศษที่จะทำให้เด็กคล้อยตาม สร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้เด็กเกิดกระตือรือร้นในการจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย

นิทานเป็นตัวกลางถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ทัศนคติและค่านิยมที่เหมาะสมสำหรับเด็กมาใช้เล่านิทาน เพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวและเตรียมรับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ธรรมชาติของเด็กในระดับปฐมวัย ถือเป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งการเล่านิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของเด็ก

นอกจากการเล่นิทานทำให้เด็กมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์แล้ว เนื้อหาในนิทานยังช่วยเสริมทักษะการคิด รวมถึงการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับเด็กจากการฟังนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม

1.3 กรอบแนวคิดในการพัฒนา

การพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม คือ การสร้างนิทานที่มีการสอดแทรกคุณธรรม อาทิเช่น ความมีน้ำใจ การช่วยเหลือแบ่งปัน และความซื่อสัตย์ โดยใช้โดโนเสาร์เหมือนไอคอนของโรงเรียน ที่นักเรียนพบเห็นในลักษณะรูปปั้นบริเวณสนามเด็กเล่น เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ให้มีคุณธรรมในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

นอกจากนั้นยังได้ใช้วิธีการเล่าด้วยน้ำเสียงนุ่มนวล น่าฟัง เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้ซึมซับคุณธรรมที่ผู้สอนต่อการสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเด็กปฐมวัยยังมีความฝันและจินตนาการ หากได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรมอย่างเหมาะสม ก็จะเป็นการปลูกฝังให้เด็กเจริญเติบโตไปในทิศทางที่ดีได้ในอนาคต

1.4 ประโยชน์และความสำคัญ

นิทานมีจุดมุ่งหมายหลัก คือเพื่อให้ความบันเทิง และนอกจากนี้นิทานยังมีจุดมุ่งหมายในการขัดเกลาสังคม โดยใช้นิทานเป็นเครื่องมือในการสั่งสอนอบรมคนในสังคม ในนิทานอาจแฝงข้อคิด คติเตือนใจให้แก่ผู้ฟัง ให้นำไปใช้ในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะในวัยเด็ก ผู้ใหญ่มักใช้นิทานเป็นสื่อในการสั่งสอนปลูกฝังสิ่งดีงามต่าง ๆ ให้เด็ก ๆ การเล่านิทานให้เด็กฟังจึงมีประโยชน์มากมายทั้งในด้านการสั่งสอนอบรม เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก และเป็นความทรงจำที่ดีติดตัวเด็กไปจนโต จึงให้ความสนใจเกี่ยวกับนิทานมากขึ้น เพราะเด็กเป็นวัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นวัยแห่งการเรียนรู้และซึมซับสิ่งต่าง ๆ เพื่อเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป มีความสำคัญมากต่อเด็กในการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมอันดีงามแก่เด็ก

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีที่มีคนให้ความสำคัญกับนิทานมากขึ้น จากความสำคัญของนิทาน ที่มีคุณค่าอย่างมากมาย ทางครูผู้สอน จึงมีแนวทางในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการคิด โดยใช้นิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม สำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

2. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม

2.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม ครูผู้สอนได้กำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักการมีน้ำใจต่อผู้อื่น
2. เพื่อให้เด็กรู้จักการช่วยเหลือและแบ่งปัน

3. เพื่อให้เด็กมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

4. เพื่อผลประเมินพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือด้านอารมณ์-จิตใจและด้านสังคม

2.2 หลักการ ทฤษฎี แนวคิดในการพัฒนา

ธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะมีการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ จากการเลียนแบบบุคคลที่เด็กรักและศรัทธา และเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura Social Learning Theory) ที่เชื่อว่าเด็กเรียนรู้พฤติกรรมจากการใช้ตัวแบบ สัญลักษณ์และทุกสิ่งทุกอย่างในสังคม (Learning through modeling) ซึ่งเกิดจากการรับรู้พฤติกรรม และสามารถแสดงพฤติกรรมหรือกระทำตามตัวแบบนั้นได้

นิทาน เปรียบเสมือนโลกแห่งภาษาสำหรับเด็ก จะส่งผลต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนั้น การอ่าน การฟัง การเล่านิทานถือเป็นการป้อนอาหารสมองและอาหารใจให้กับเด็ก มีผลต่อพัฒนาการของเด็กอย่างมหาศาล

การเล่านิทาน เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของเด็ก นอกจากการเล่านิทานทำให้เด็กมีความสนุกสนาน เพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์แล้ว เนื้อหาในนิทานยังช่วยเสริมทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด การกล้าแสดงออก การคิดและจินตนาการที่กว้างไกล รวมถึงการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับเด็กจากการฟังนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะมีการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ จากการเลียนแบบบุคคลที่เด็กรักและศรัทธาและเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura Social Learning Theory) ที่เชื่อว่าเด็กเรียนรู้พฤติกรรมจากการใช้ตัวแบบ สัญลักษณ์และทุกสิ่งทุกอย่างในสังคม (Learning through modeling) ซึ่งเกิดจากการรับรู้พฤติกรรม และสามารถแสดงพฤติกรรมหรือกระทำตามตัวแบบนั้นได้ การเล่านิทานให้เด็กฟังไม่ใช่เล่าเพื่อให้เด็กเกิดความสุขและตกขบขันเท่านั้น แต่ความเป็นจริงเด็กต้องการความน่าสนใจและประโยชน์ที่ได้จากการฟังนิทานในด้านการสร้างสรรค์จินตนาการ ความคิด ความเข้าใจ ความฝันและการรับรู้ให้กับเด็ก ตัวละครแต่ละตัวในนิทานจะสร้างจินตนาการในสมองเด็ก การเล่านิทานจึงเป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นสำหรับเด็กในการสร้างเสริมเด็กได้ในทุกเรื่องรวมถึงการสร้างนิสัยรักการอ่าน อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการตามวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาให้เกิดขึ้นกับเด็กได้อีกด้วย

ความหมายของนิทาน มีผู้กล่าวถึงความหมายของนิทานไว้ ดังนี้ สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ(2547, น. 212) กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อาจเป็นเรื่องราวที่อิงความจริง หรือเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของผู้เล่าเองก็ได้บางเรื่องอาจมีการแสดงอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ เพื่อให้เกิดความตื่นเต้น สนุกสนาน บางเรื่องก็มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นข้อคิด ข้อเตือนใจแก่ผู้ฟัง วไลพร เมฆไตรรัตน์ (2549, น.222) กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาหรือมีผู้แต่งขึ้นเพื่อความสนุกสนานอาจเป็นเรื่องที่เชื่อถือ หรือเป็นเรื่องที่แสดงอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์และอาจสอดแทรกคติเตือนใจหรือแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ประคอง นิมมานเหมินทร์ (2550, น. 9) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่ากันต่อๆ มาจากคนรุ่นหนึ่ง

สู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทอง ปลาบู่ทอง หรือโสนน้อยเรือนงาม มีการเล่าสู่กันฟังจากปู่ ย่า ตา ยายเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความรู้มีการสอดแทรกคุณธรรมและคติเตือนใจลงไปเพื่อให้เด็กนำไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต

2.3 การออกแบบและแนวทางการพัฒนา

ขั้นที่ 1. ครูเริ่มจากการสำรวจปัญหาในเด็กปฐมวัยในด้านอารมณ์-จิตใจและด้านสังคม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมที่สร้างขึ้น เพื่อประเมินพัฒนาเบื้องต้นของเด็ก

ขั้นที่ 2. รวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างนิทาน โดยวิเคราะห์จากวัตถุที่เด็กสนใจ อาทิเช่น รูปปั้นไดโนเสาร์บริเวณสนามเด็กเล่นในโรงเรียนเซนต์พอลหนองคาย

ขั้นที่ 3. นำนิทานไปใส่แผนจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย พร้อมดำเนินการจัดกิจกรรมตามรูปแบบที่วางไว้ โดยเน้นเด็กเทคนิคการเล่านิทานด้วยน้ำเสียงหนักเบา นุ่มนวล เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 4. บันทึกผลตอบรับที่ได้จากการใช้เครื่องมือ คือนิทาน ผ่านแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและแบบสังเกตพฤติกรรมเด็ก

ขั้นที่ 5. นำผลตอบรับจากการใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและแบบสังเกตพฤติกรรมเด็ก มาพัฒนานิทานคุณธรรมในด้านอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา

2.4 การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม เป็นใช้นิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น การมีน้ำใจ การรู้จักแบ่งปัน การมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และสามารถแก้ปัญหาอย่างมีเหตุและผล เหมาะสมตามวัย ซึ่งคุณธรรมจากนิทานเหล่านี้ จะนำพาให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ดี ปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้

นอกเหนือจากคุณธรรมที่ยกตัวอย่างในข้างต้นแล้ว ยังมีคุณธรรมอีกหลายด้านที่นำมาพัฒนาเป็นนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งสามารถจัดทำลงไปในแผนจัดประสบการณ์ตามหน่วยการเรียนรู้ได้

2.5 การนำไปใช้

การพัฒนาทักษะการคิด ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม จะเน้นปลูกฝังให้เด็กปฐมวัยมีคุณธรรม จริยธรรม อาทิเช่น การมีน้ำใจต่อเพื่อน การรู้จักแบ่งปัน และการมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น เพื่อสามารถใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

โดยการสร้างนิทานเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม เป็นการหยิบยกเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัยมาสร้างเป็นนิทานหน้าเดียว เพื่อให้เด็กปฐมวัยมองเห็นภาพของคุณธรรมต่างๆ อาทิเช่น เรื่องไดโนเสาร์น้ำใจงาม คือการยกตัวอย่างเรื่องของความมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนให้สามารถทานอาหารได้ เป็นได้ทั้งผู้ให้และผู้รับต่างมีความสุข

ไดโนเสาร์น้ำใจงาม

2.6 การประเมินและการปรับปรุง

การประเมินผลการจัดกิจกรรม สามารถทำได้หลายวิธี อาทิเช่น แบบประเมินพฤติกรรม , ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม เป็นต้น ซึ่งสามารถจัดทำขึ้นโดยอ้างอิงจุดประสงค์ของการจัดประสบการณ์ในเด็กปฐมวัย

นำผลที่ได้จากการประเมินหลากหลายด้านมาปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และนิทานคุณธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ และสภาพสังคมในปัจจุบันมากที่สุด และอาจสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ปกครองเพื่อตรวจสอบว่าเด็กๆ สามารถนำผลการจัดกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่อย่างไร เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ตรงตามจุดประสงค์

3. ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามนวัตกรรม

3.1 ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษาและผู้บริหาร

3.1.1 ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

โรงเรียนเซนต์พอลหนองคายเป็นสถานศึกษาขนาดกลาง มีการบริหารและการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารโรงเรียนได้ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรครูปฐมวัยให้เข้ารับการอบรมและพัฒนาตนเองสม่ำเสมอ เพื่อจัดทำสื่ออุปกรณ์การเรียนการจัดประสบการณ์ที่ทันสมัยให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียนได้สนับสนุนให้บุคลากรครูนำรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบการมีส่วนร่วมและบูรณาการอย่างหลากหลาย เพราะการจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์นั้นจะต้องคำนึงถึงผลลัพธ์ที่เด็กจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมในห้องเรียน มาเป็นพลังในการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ เพื่อให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่วางไว้

3.1.2 มีการดำเนินงาน

การพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม มีแนวทางในการปฏิบัติที่ง่ายต่อการนำไปปรับใช้ในการจัดประสบการณ์ตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยครูผู้สอนสามารถดำเนินการตามวิธีการดังต่อไปนี้

3.1.3 การมีเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

โรงเรียนเซนต์ปอลหนองคายมีการจัดการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอนหรือการดำเนินการอื่นๆ อยู่สม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอน นำไปสู่การสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็ง ก่อให้เกิดการแบ่งปันวิธีการสอนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

โดยการพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรมนั้น เป็นการสร้างสื่อนิทานหน้าเดียวที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีคุณธรรม จริยธรรม และถูกนำไปสอดแทรกกับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการคิดในด้านต่างๆ อย่างยั่งยืน

3.1.4 การยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเซนต์ปอลหนองคาย โรงเรียนได้ตระหนักและถือเป็นหน้าที่ที่ต้องบริหารจัดการการศึกษาให้นักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา โรงเรียนจึงมีแนวคิดที่ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนักเรียน จึงได้เปิดโอกาสให้บุคลากรครูทุกคนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมการจัดการเรียนการสอนได้เข้ามามีส่วนร่วมโดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจร่วมกันวางแผน ร่วมกันทำงาน ร่วมกันแก้ปัญหา และร่วมกันพัฒนาโรงเรียน โดยมีคณะครูเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการอย่างแท้จริง

ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาโรงเรียนได้มีการพัฒนาบุคลากรครูอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ด้าน เช่น การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครูได้รับการพัฒนาการอบรม การศึกษาและดูงานทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ควบคู่กับการพัฒนาระบบการเรียนการสอนโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมุ่งเน้นให้ครูผู้สอนมีทักษะกระบวนการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ควบคู่ด้วยการส่งเสริมความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย มีมารยาท ตามวิถีวัฒนธรรมไทย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม จากความมุ่งมั่นของบุคลากรครูในการพัฒนาทางการศึกษา ส่งผลให้มีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นและเป็นที่ไว้วางใจของผู้ปกครอง

3.2 ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน

3.2.1 การออกแบบการจัดประสบการณ์

1. กำหนดจุดประสงค์และสาระสำคัญของแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการที่เหมาะสมกับกายภาพของเด็กปฐมวัย
2. วิเคราะห์จุดประสงค์ สื่อและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเด็ก รวมทั้งศักยภาพของเด็กและครูผู้สอน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์เป็นไปตามความเหมาะสม
3. ออกแบบกิจกรรมการจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องตามจุดประสงค์ โดยสามารถสอดแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรมได้อย่างเหมาะสมและมีความหลากหลายตามสภาพสังคมในปัจจุบัน
4. ออกแบบปฏิสัมพันธ์ในแต่ละกิจกรรมการจัดประสบการณ์ โดยเลือกใช้กระบวนการที่เหมาะสมกับกิจกรรม
5. เตรียมสื่อ/อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ การปฏิบัติจริงเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่กระบวนการศึกษาขั้นพื้นฐานในอนาคต
6. ออกแบบการประเมินผลและเครื่องมือวัด เพื่อตรวจสอบว่าเด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ หรือควรพัฒนาในด้านใดเพิ่มเติม
7. จัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์และบันทึกผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์เพื่อนำไปต่อยอดในการพัฒนาและปรับปรุงแผนให้ดียิ่งขึ้น
8. ปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อให้ดียิ่งขึ้นไป

3.2.2 การจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์

การจะจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัดตามที่สถานศึกษากำหนดนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาจากข้อมูลหลายประการ เพื่อนำมาช่วยเสริมสร้างการจัดประสบการณ์ในเด็กปฐมวัย มีองค์ประกอบ 3 ประการดังต่อไปนี้

1. เด็กปฐมวัย
2. บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กปฐมวัยและบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน

3.2.3 การพัฒนาสื่อการจัดประสบการณ์

ในการจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ครูผู้สอนจะต้องทำการวางแผนการจัดกิจกรรมพร้อม ๆ กับการผลิตและการใช้สื่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงเนื้อหาการจัดประสบการณ์ ควบคู่ไปกับการนำสื่อที่จะทำให้อุปกรณ์มีความพร้อม กระตุ้นให้เกิดการปรับตัวสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน และสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ ฉะนั้นการผลิตสื่อใด ๆ ก็ตามจึงจำเป็นต้องใช้สื่อที่เหมาะสม ซึ่งหน้าที่ของครูผู้สอนเด็กปฐมวัยนั้น ก็คือการเลือกสื่อที่เหมาะสม ที่นำไปสู่การจัดประสบการณ์และสอดแทรกคุณธรรมในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัยได้

3.2.4 การวัดและการประเมินผล

1. การประเมินผลการจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์สามารถทำได้หลากหลายวิธี อาทิเช่น การใช้แบบประเมินพฤติกรรม การใช้แบบสังเกต แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง และแบบทดสอบการเรียนรู้
2. ประเมินด้านความคิดเห็นจากผู้ปกครอง เพื่อนำความเห็นมาพัฒนาต่อไปได้ เพราะความเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จะสะท้อนให้ครูผู้สอนทราบว่าเด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขหรือไม่
3. ประเมินด้านความสามารถของเด็กปฐมวัย ความสามารถของเด็กปฐมวัยประเมินได้จากการกระทำที่แสดงออกโดยตรงจากการทำกิจกรรมด้านต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น สถานการณ์ที่กำหนดให้เหมือนสภาพจริงหรือใกล้เคียงกับสภาพจริงมากที่สุด เปิดโอกาสให้เด็กปฐมวัยแก้ปัญหาหรือลงมือปฏิบัติจริง อาจประเมินได้จากกระบวนการทำงาน กระบวนการคิดต่างๆ

3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

การพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม ทำให้เด็กเกิดความเข้าใจในคุณธรรมที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน และสามารถปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่ออยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ โดยใช้คุณธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคม อาทิเช่น การมีน้ำใจ รู้จักแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ให้ผู้อื่น และมีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังกันตั้งแต่เด็ก เพื่อให้รู้และเข้าใจในความเป็นไปของสังคมได้มากที่สุด เพราะหากคุณธรรมที่ฝังใจได้ซึมลึกลงสู่เด็กได้มากเท่าไร การปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมก็จะดีตามไปด้วย

3.4 การขยายผล /การใช้นวัตกรรมการศึกษา

การต่อยอดการพัฒนาทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย ด้วยเสียงกระซิบแห่งคุณธรรม เป็นการต่อยอดขยายผลจากการจัดประสบการณ์ในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย และครูผู้สอนในระดับปฐมวัยได้นำไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการคิด โดยการใช้นิทาน

คุณธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ และเด็กสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

กลุ่มสาระ _____ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย สัตว์เลี้ยงน่ารัก ชั้นอนุบาลปีที่ 2
 แผนการจัดประสบการณ์ที่ _____ วันที่ _____ จำนวน 5 วัน

แผนการจัดประสบการณ์หน่วย สัตว์เลี้ยงนารู้ เรื่อง ชื่อและประเภทของสัตว์เลี้ยง
แผนที่_____ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 วันที่_____

วันที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อ/การประเมิน
1	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ สาระที่ควรรู้ 1. การบอกประเภทของสัตว์เลี้ยง ประสบการณ์สำคัญ 1.4.1.6 การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ 1.4.2.2 การสังเกตสิ่งต่างๆและสถานที่จากมุมมอง 1.2.3.3 การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม	1. เด็กสามารถบอกประเภทของสัตว์เลี้ยงได้ 2. เด็กสามารถสนทนาแสดงความคิดเห็นต่อสัตว์เลี้ยงของตนเองได้ เนื้อหา <u>ประเภทของสัตว์เลี้ยง</u> สัตว์เลี้ยงเป็นสัตว์ที่คนเรานิยมเลี้ยงไว้มีหลายชนิด สัตว์เลี้ยงที่นิยมนำมาเลี้ยงไว้ดูเล่น เช่น สุนัข แมว นก กระต่าย และสัตว์เลี้ยงบางชนิดเลี้ยงไว้เป็นอาหาร เช่น ไก่ เป็ด หมู กระบวนการคิด การคิดวิเคราะห์ คุณธรรม/จริยธรรม ความมีน้ำใจ คุณค่าพระวรสาร ความเมตตา ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ 6. มีศีลธรรม มีน้ำใจ แบ่งปัน วิทยาศาสตร์ การสังเกตและการสำรวจ	1. ครูพาเด็กร้องและเต้นประกอบเพลง “ทำสัตว์” เพื่อความสนุกสนาน 2. ครูเล่านิทานเรื่อง “ไดโนน้อยน้ำใจงาม”ให้นักเรียนฟัง และสนทนาถึงเนื้อหาในนิทาน - ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร 3. ให้เด็กช่วยกันบอกถึงประเภทของสัตว์เลี้ยงว่ามีอะไรบ้างพร้อมกับสนทนาซักถามว่า - สัตว์ที่นิยมเลี้ยงไว้เป็นอาหารมีอะไรบ้าง - สัตว์ที่นิยมเลี้ยงไว้ดูเล่นมีอะไรบ้างพร้อมสังเกต ภาพสัตว์เลี้ยงในนิทาน - ให้เด็กๆ สนทนาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงของตนเองโดยการสุ่มตัวแทนออกมาเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์ของตนเอง 4. เมื่อบอกชื่อสัตว์เลี้ยงประเภทต่างๆ แล้ว ครูนำสัตว์เลี้ยงจำลองมาให้เด็กเลือกหยิบคนละ 1 ตัว แล้วให้แยกประเภทของสัตว์เลี้ยง พร้อมทั้งให้เด็กนับจำนวนของสัตว์ 5. ครูนำเกมจิ๊กซอว์ภาพสัตว์ มาอธิบายวิธีการเล่นให้เด็กฟัง โดยการจับสลากเลขที่เพื่อเลือกเด็กออกมาเล่นเกม เมื่อต่อภาพสมบูรณ์ ให้เด็กๆ บอกชื่อและประเภทของสัตว์ในภาพ ครูให้เด็กๆ เล่นเกมจนครบทุกคน 6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเนื้อหาประเภทของสัตว์เลี้ยงว่าใครมีสัตว์เลี้ยงอยู่ที่บ้านบ้าง และจะดูแลสัตว์เลี้ยงของตนเองอย่างไร ควรให้ความรักและเมตตาต่อสัตว์เลี้ยงหรือไม่ 7. ครูนำใบงานมาอธิบายคำสั่ง และแจกให้เด็กๆ ทำ เพื่อเด็กๆ จะได้เข้าใจมากขึ้น	สื่อ 1. เพลง “ทำสัตว์” 2. นิทานเรื่อง “ไดโนน้อยน้ำใจงาม” 3. สัตว์จำลอง 4. เกมจิ๊กซอว์ภาพสัตว์ 5. สลากตัวเลข 1-16 6. ใบงานสัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น/สัตว์เลี้ยงไว้เป็นอาหาร การประเมิน 1. การบอกประเภทของสัตว์เลี้ยง 2. การสนทนาแสดงความคิดเห็นต่อสัตว์เลี้ยง

เพลง “ทำสัตว์”

ภาคผนวก

๐๐. เดิน เดินให้เวอร์วัง โยก โยกให้สุดปัง
 รวมพลังกันแดนซ์กระจาย โยกย้ายและส่ายตามจังหวะ!
 ทำกบ!
 ทำทำอ๊บบ๊อบ ทำทำอ๊บบ๊อบ แล้วก็ค้าง! ทำทำอ๊บบ๊อบ ทำทำอ๊บบ๊อบ แล้วก็ค้าง!
 โดดและ दें देंและโดด देंด็อกแด็กด้วยท่าโปรด
 ทำทำอ๊บบ๊อบ ทำทำอ๊บบ๊อบ แล้วก็ค้าง!
 ทำฮิปโป!
 ทำทำฮิปโป ทำทำฮิปโป แล้วก็ค้าง! ทำทำฮิปโป ทำทำฮิปโป แล้วก็ค้าง!
 ส่ายและโยก โยกและส่าย โยกยุกยิกให้ดูუნวาย
 ทำทำฮิปโป ทำทำฮิปโป แล้วก็ค้าง!
 โยกอีกรอบ!
 เดิน เดินให้เวอร์วัง โยก โยกให้สุดปัง
 รวมพลังกันแดนซ์กระจาย โยกย้ายและส่ายตามจังหวะ!
 ทำม้า!
 ทำทำม้า ทำทำม้า แล้วก็ค้าง! ทำทำม้า ทำทำม้า แล้วก็ค้าง!
 วิ่งกุกกับ กุกกับ กุกกับ มาพวกเราให้เท้าขยับ
 ทำทำม้า ทำทำม้า แล้วก็ค้าง!
 เดิน เดินให้เวอร์วัง โยก โยกให้สุดปัง รวมพลังกันแดนซ์กระจาย

นิทาน “ไดโนน้อยน้ำใจงาม”

ณ ห้วยป่าแห่งหนึ่ง มีไดโนเสาร์น้อย 2 ตัว เป็นเพื่อนกัน ชื่อจู้บจู้บและเจี้ยวจ้าว จู้บจู้บ มีนิสัยดี
 น่ารัก มีน้ำใจ ส่วนเจี้ยวจ้าวจะซกซน ขี้เล่น และชอบเล่นแรงๆ
 วันหนึ่งจู้บจู้บและเจี้ยวจ้าวไปเดินเล่นที่หนองน้ำ เห็นจิวจิวลูกไดโนเสาร์อีกตัว กำลังจะกินใบไม้
 แต่กินไม่ถึงสักที จึงพูดว่า “โอ้ย หิวจังเลย ทำไมฉันกินไม่ได้สักที” แล้วกำลังจะทำจะร้องให้
 จู้บจู้บจะเข้าไปช่วย เจี้ยวจ้าวจึงบอกว่า “ไม่ต้องไปช่วยหรอก ไปเล่นกันดีกว่า”
 จู้บจู้บจึงบอกว่า “ต้องช่วยจิวจิวนะ เค้าน่าหิวมากแล้ว” สุดท้ายทั้งสองจึงเข้าไปตึงกิ่งไม้ให้ต่ำลง
 เพื่อให้จิวจิวจะได้กินใบไม้ได้ จิวจิวดีใจมากและกินใบไม้อย่างเอร็ดอร่อย และไม่ลืมที่จะขอใจ
 จู้บจู้บและเจี้ยวจ้าว ทั้งสองตัวยิ้มอย่างมีความสุข

สื่อประกอบการสอน

ไดโนเสาร์น้ำใจงาม

แบบประเมินพัฒนาการด้านอารมณ์ - จิตใจ

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	มีจินตนาการ	ทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข	รวม คะแนน
		8	8	4	20

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
มีจินตนาการ	เคลื่อนไหวท่าทาง เพื่อสื่อสาร ความคิด ความรู้สึก ของตนเองอย่าง หลากหลาย แปลก ใหม่ หรือ มี รายละเอียด เพิ่มขึ้นอย่าง สมบูรณ์	เคลื่อนไหวท่าทาง เพื่อสื่อสาร ความคิด ความรู้สึก ของตนเองอย่าง หลากหลาย แปลก ใหม่ หรือ มี รายละเอียด เพิ่มขึ้นได้เป็นส่วน ใหญ่	เคลื่อนไหวท่าทาง เพื่อสื่อสาร ความคิด ความรู้สึก ของตนเองอย่าง หลากหลาย แปลก ใหม่ หรือ มี รายละเอียด เพิ่มขึ้นได้บางครั้ง	เคลื่อนไหวท่าทาง เพื่อสื่อสาร ความคิด ความรู้สึก ของตนเองอย่าง หลากหลาย แปลก ใหม่ หรือ มี รายละเอียด เพิ่มขึ้นไม่ได้	2	8
ทำงาน ร่วมกับผู้อื่น	ทำกิจกรรมร่วมกับ เด็กที่แตกต่างไป จากตนได้อย่าง สมบูรณ์	ทำกิจกรรมร่วมกับ เด็กที่แตกต่างไป จากตนได้เป็นส่วน ใหญ่	ทำกิจกรรมร่วมกับ เด็กที่แตกต่างไป จากตนได้เป็นบ้าง ครั้ง	ทำกิจกรรมร่วมกับ เด็กที่แตกต่างไป จากตนไม่ได้	2	8
มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข	แสดงอารมณ์ และ ความรู้สึกตาม สถานการณ์ และ กล้าพูด กล้า แสดงออกตาม สถานการณ์ได้ อย่างเหมาะสมทุก ครั้ง	แสดงอารมณ์ และ ความรู้สึกตาม สถานการณ์ และ กล้าพูด กล้า แสดงออกตาม สถานการณ์ได้เป็น ส่วนใหญ่	แสดงอารมณ์ และ ความรู้สึกตาม สถานการณ์ และ กล้าพูด กล้า แสดงออกตาม สถานการณ์เป็น บางครั้ง	แสดงอารมณ์ และ ความรู้สึกตาม สถานการณ์ และ กล้าพูด กล้า แสดงออกตาม สถานการณ์ไม่ได้	1	4

การกำหนดระดับคุณภาพโดยรวมทั้งหน่วย

- ระดับดีมาก	คะแนนระหว่าง	17-20
- ระดับดี	คะแนนระหว่าง	13-16
- ระดับพอใช้	คะแนนระหว่าง	9-12
- ระดับปรับปรุง	คะแนนระหว่าง	0-8

แบบประเมินพัฒนาการด้านสังคม

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	เล่นร่วมกับ ผู้อื่น	มีน้ำใจ	การรอคอย	แก้ปัญหา ในการเล่น	รวมคะแนน
		4	4	4	8	20

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
เล่นร่วมกับผู้อื่น	เล่นร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม และยิ้ม ทักทาย หรือพูดคุยกับบุคคลอื่นได้อย่างสมบูรณ์	เล่นร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม และยิ้ม ทักทาย หรือพูดคุยกับบุคคลอื่นได้เป็นส่วนใหญ่	เล่นร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม และยิ้ม ทักทาย หรือพูดคุยกับบุคคลอื่นได้เป็นบางครั้ง	เล่นร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม และยิ้ม ทักทาย หรือพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ได้	1	4
มีน้ำใจ	มีเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง รู้จักช่วยเหลือ และแบ่งปันผู้อื่นได้อย่างสมบูรณ์	มีเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง รู้จักช่วยเหลือ และแบ่งปันผู้อื่นได้เป็นส่วนใหญ่	มีเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง รู้จักช่วยเหลือ และแบ่งปันผู้อื่นได้เป็นบางครั้ง	มีเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง รู้จักช่วยเหลือ และแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	1	4
การรอคอย	ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นได้ทุกครั้ง	ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นได้เป็นส่วนใหญ่	ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นได้เป็นบางครั้ง	ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	1	4
การแก้ปัญหาในการเล่น	ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์	ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้นได้เป็นส่วนใหญ่	ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้นได้เป็นบางครั้ง	ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	2	8

การกำหนดระดับคุณภาพโดยรวมทั้งหมด

- ระดับดีมาก	คะแนนระหว่าง	17-20
- ระดับดี	คะแนนระหว่าง	13-16
- ระดับพอใช้	คะแนนระหว่าง	9-12
- ระดับปรับปรุง	คะแนนระหว่าง	0-8

ภาพกิจกรรมต่าง ๆ

